

தானியேலின் புத்தகம் - நூற்று ஐம்பத்து ஒன்று

ஆலயத்தின் குறியீட்டுப் பொருள்: தெய்வீகமும் மனிதரும் இணையும் தொடர்பின் மறைபொருட்களை வெளிப்படுத்துதல்

Jeff Pippenger
2024-03-22

இரண்டு குச்சிகளும் ஒன்றிணைந்து ஒரே ஆலயமாக ஆகின்றன. நாற்பத்தாறு என்பது ஆலயத்தின் சின்னமாக இருக்கிறது; மேலும் வடக்கு இராச்சியத்தின் சிறைபிடித்தலும் தெற்கு இராச்சியத்தின் சிறைபிடித்தலும் இடையே பிரிக்கும் காலம் நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளாகும். முடிவுக்காலத்தில், அதாவது 1798-இல், பரிசுத்தஸ்தலமும் படையும் மிதிக்கப்படுதல் நிறைவேறியபோது, அந்த இரண்டு குச்சிகளையும் ஒரு ஆலயமாக இணைத்தது நாற்பத்தாறு ஆண்டுகளே. கி.மு. 723 முதல் கி.மு. 677 வரை, ஆலயம் இடிக்கப்பட்டு மிதிக்கப்பட்டது. 1798-இல் மிதிக்கப்படுதல் முடிவுற்றது; 1844-க்குள், ஒரு ஆலயம் எழுப்பப்பட்டிருந்தது. அங்கே அவர்கள் ஒரே ஜனமாக, ஒரே ராஜாவுடன் இருந்து, நித்தியத்திற்கும் பாவஞ்செய்வதை நிறுத்த வேண்டியிருந்தது. அதுவே திட்டமாக இருந்தது; ஆனால் 1863-இன் கிளர்ச்சி அந்தத் திட்டத்தை 2001 வரை பின்னுக்குத் தள்ளியது.

பவுல் திருச்சபையை உடலாகவும், கிறிஸ்துவைத் தலையாகவும் அடையாளப்படுத்துகிறார்; மேலும், பவுல் மாம்சத்திற்கான ஒரு அடையாளமாக உடலைப் பயன்படுத்துகிறார். மாம்சமும் உடலும் பவுலுக்குப் பரஸ்பரம் மாற்றிப் பயன்படுத்தத்தக்க சொற்களாகும்.

ஏனெனில் நீங்கள் மாம்சத்தின்படி வாழ்ந்தால், சாவீர்கள்; ஆனால் ஆவியினாலே சரீரத்தின் கிரியைகளை கொன்றொழித்தால், பிழைப்பீர்கள். ரோமர் 8:13.

மனித ஆலயத்தின் வடிவமைப்பு தேவனுடைய ஆலயத்தின் வடிவமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. சபையான உடல், ஒருவரின் ஆலயத்தில் மாம்சத்துக்கு ஒப்பாகும். ஒருவருடைய ஆலயத்தில் மனமே தலை; உடலோ மாம்சம் ஆகும்.

ஏனெனில் நாம் அவருடைய சரீரத்தின் அங்கங்களாய், அவருடைய மாம்சத்தினாலும் அவருடைய எலும்புகளினாலும் ஆனவர்களாய் இருக்கிறோம். இதற்காக மனுஷன் தன் தகப்பனையும் தாயையும் விட்டு, தன் மனைவியோடே இணைக்கப்படுவான்; அவர்கள் இருவரும் ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள். இது ஒரு பெரிய இரகசியம்; ஆனால் நான் கிறிஸ்துவையும் சபையையும் குறித்து பேசுகிறேன். எபேசியர் 5:30-32.

ஏழாவது தூ தனின் ஊதல் தேவனு டைய இரகசி யத்தை மு டி ப்பதற்கான கி ரியையி ன் தொடக்கத்தைக் கு றி ப்பி ட்டபோது , யோவான் அளக்கு ம்படி இரு ந்த ஆலயம் தேவனு டைய ஆலயமாக இரு ந்தது ; ஆனால் மனிதனு டைய ஆலயம் தேவனு டைய ஆலயத்தி ன் சாயலி ல் படைக்கப்பட்டது . இவை ஒன்று க்கொன்று மாற்றி ப்பயன்படு த்தப்படக்கூ டி ய அடையாளங்களாகு பூ மி யி லு ள்ளகூ டாரத்தை எழு ப்பு வதற்கு ப்பயன்படு த்த வேண்டி ய மாதிரியை அவனு க்கு க்காண்பி க்கப்பட்டபோது , மோசே மலையி ன்மேல் நாற்பத்தாறு நாட்கள் இரு ந்தான். அந்த மாதிரி பரலோக ஆலயத்தி லி ரு ந்து எடு க்கப்பட்டது .

கிறிஸ்து மாம்சத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பரலோக ஆலயமாயிருந்தார்; மனிதர்கள் அவருடைய சாயலில் படைக்கப்பட்டதினால், அவர் மனித ஆலயத்தின் மாதிரியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறார். இந்தக் காரணத்தினால், மனித ஆலயத்தின் மாதிரி நாற்பத்தாறு குரோமோசோம்களால் குறிக்கப்படுகிறது.

ஆலயங்கள் தீர்க்கதரிசன ரீதியில் ஒன்றுக்கொன்று மாற்றிப் பயன்படுத்தத்தக்கவையாக உள்ளன. ஆகையால், யோவான் அளக்கும்படி சொல்லப்பட்ட ஆலயம் முற்றம் இன்றிய இரண்டு பகுதிகளையே கொண்டிருந்தது. முதல் பகுதி மனித ஆலயத்தை, அதாவது சபையை (மணவாட்டி), ஜனத்தை, சரீரத்தை, அதாவது மாம்சத்தை, குறிக்கிறது. இரண்டாம் பகுதி தெய்வீக ஆலயத்தை, அதாவது மணமகனை, ராஜாவை, தலையை, அதாவது மனதை, குறிக்கிறது. கடைசி நாட்களில் ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்திநாலாயிரம் பேருக்காக நிறைவேற்றப்படும் நித்திய உடன்படிக்கையின் வாக்குறுதி, எசேக்கியேல் அதிகாரம் முப்பத்தேழில் காணப்படும் இரண்டு கோல்களால் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அது யோவானின் இருபகுதி கொண்ட ஆலயத்தினாலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அது, விசுவாசிக்குள் இருக்கும் கிறிஸ்துவின் இரகசியம், மகிமையின் நம்பிக்கை என்று பவுல் குறிப்பாக வழங்கிய வரையறைகளினாலும் விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு இலட்சத்து நாற்பத்தி நாலாயிரம் பேரை மு த்தி ரையி டு ம் பணி எடு தெய்வீ கத்தையு ம் மனிதத்து வத்தையு ம் நிரந்தரமாக ஒன்றி ணைக்கு ம் பணியாகு ம். அந்த பணி ஏழாம் எக்காளம் மு ழங்கு ம் காலத்தி ல் நிறைவேற்றப்படு கி ருது . அந்த ஒன்றி ணைவு , வேதவசனங்களில் வரிமேல் வரியாக, பலவி தமான மு றைகளில் பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தப்பட்டு ள்ள நீதி கரித்தலு ம் பரிசு த்தி கரித்தலு ம் இப்பணிக்கான இறையி யற் சொற்களாகு ம். நீதி கரித்தல் என்பது கி றி ஸ்து எங்கள் பதி லாளியாகச் செய்கி ற பணி; பரிசு த்தி கரித்தலி ன் பணி என்பது கி றி ஸ்து எங்கள் மு ன்மாதிரியாகச் செய்கி ற பணி ஆகு ம். நீதி கரித்தல் பரலோகத்தி ற்கான எங்கள் உரிமையைச் சு ட்டி க்காட்டு கி ருது ; பரிசு த்தி கரித்தல் பரலோகத்தி ற்கான எங்கள் தகு தி யைச் சு ட்டி க்காட்டு கி ருது . இந்த இரு பணிகளு ம் பரிசு த்த ஆவி யி ன் சந்நிதி யி னால் வி சு வாசி க்கு க்

கொண்டு வரப்படுகின்றன. இந்தப் பணி, நித்திய உடன்படிக்கைக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களின் இரு தயங்களிலும் மனங்களிலும் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணம் எழுதப்படுதல் என்று பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“மனம்” என்பது தலம் வாசமாயிருக்கிற ஆலயத்தின் அறையைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. மனமே “உயர்ந்த இயல்பு” என்று அழைக்கப்படுவது; இதற்கு எதிராக, மாம்சம் “தாழ்ந்த இயல்பு” ஆகும். மனம் நம்முடைய சிந்தனைகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது; மாம்சம் நம்முடைய உணர்ச்சிகளால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது.

“அநேகர் தேவையற்ற துயரத்தை அனுபவிக்கின்றனர். அவர்கள் தங்கள் மனதை இயேசுவிலிருந்து விலக்கி, அளவுக்கு மீறி தம்மீதே மையப்படுத்துகின்றனர். அவர்கள் சிறிய சிரமங்களைப் பெரிதாக்கி, மனச்சோர்வூட்டும் வார்த்தைகளைப் பேசுகின்றனர். தேவனுடைய பரிபாலனங்களைப் பற்றி தேவையற்ற முறையீட்டில் இருப்பதன் மகாபாவத்திற்கு அவர்கள் குற்றவாளிகளாய் உள்ளனர். நாம் உடையதெல்லாமும் நாம் இருப்பதெல்லாமும் தேவனுக்கே கடன்பட்டவைகளாயிருக்கின்றன. அவர் தாமே உடையவற்றிற்கு ஓரளவு ஒத்தவைகளான சக்திகளை நமக்குக் கொடுத்துள்ளார்; இச்சக்திகளை நாம் தம்மைப் பிரியப்படுத்தவும் உயர்த்தவும் அல்ல, அவரை மகிமைப்படுத்துவதற்காகவே விழிப்புடனும் உழைப்புடனும் மேம்படுத்த முயல வேண்டும்.”

“தேவனுக்கான நமது பற்றுறுதியிலிருந்து நமது மனங்கள் சாய்ந்து போக அனுமதிக்கக் கூடாது. கிறிஸ்து வினமும் நாம் மகிழ்ச்சியுடன் இருக்கவும் இருக்க வேண்டியவர்களுமாய் இருக்கிறோம்; மேலும் சுயக்கட்டுப்பாட்டின் பழக்கங்களைப் பெற வேண்டும். எண்ணங்களுடைய தேவனுடைய சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படுத்தப்பட வேண்டும்; உணர்ச்சிகள் பகுத்தறிவு மமார்க்கமுடைய ஆளுகை கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்க வேண்டும். எந்தத் தடையுமில்லாமல் பயிற்சியுடைய இன்றிப்பிதற்றிப்பாய்ந்து, தன்விருப்பம்போல ஓடிச் செல்ல அனுமதிக்கு ம்படி நமக்கு கற்பனை அளிக்கப்படவில்லை. எண்ணங்கள் தவறானவையாக இருந்தால், உணர்ச்சிகளுக்கும் தவறானவையாகவே இருக்கும்கூட; எண்ணங்களுக்கும் உணர்ச்சிகளுக்கும் இணைந்து ஒழுக்கக்குணநலனை உருவாக்குகின்றன. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் நமது எண்ணங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் அடக்கி கட்டுப்படுத்த வேண்டியதில்லை என்று நாம் தீர்மானிக்கும் போது, நாம் தன்மார்க்கத்தாற்செல்வாக்குக்குள் கொண்டு வரப்படுகிறோம்; அவர்களின் இருப்பையும் அவர்களுடைய கட்டுப்பாட்டையும் நாமே அழைத்து வருகிறோம். நமது மனப்பதிவுகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, நமது எண்ணங்கள் சந்தேகம், ஐயம் முணுமுணுப்பு ஆகியவற்றின் ஓட்டையில்பாய்ந்து செல்ல அனுமதித்தால், நாம் மகிழ்ச்சியற்றவர்களாக இருப்போம்; மேலும் நமது வாழ்க்கை தோல்வியாகவே நிரூபிக்கப்படும்கூட.” Review and Herald, April 21,

சிந்தனைகளும் உணர்ச்சிகளும் ஒன்றிணைந்து ஒழுக்கக் குணநலனை அமைக்கின்றன. நமது குணநலன் ஒரு கீழ்மையான இயல்பும் ஒரு உயர்மையான இயல்பும் கொண்டு அமைந்துள்ளது; மனமே அந்த உயர்மையான இயல்பாகும். மனத்தின் சிந்தனைகள் பரிசுத்தப்படுத்தப்பட்டால், நமது உணர்ச்சிகளும் பரிசுத்தப்படுத்தப்படும். இதற்குக் காரணம், நமது மனிதத்துவத்தை உருவாக்கும் இந்த இரு இயல்புகளிலும் மனமே மேலான கட்டுப்படுத்தும் இயல்பாக இருப்பதுதான். நமது இருப்பின் ஒரு பகுதியாக வடிவமைக்கப்பட்ட "சக்திகள்," "ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்கு," கிறிஸ்து "உடையவைகளுக்கு" "ஒத்தவையாக" உள்ளன; ஏனெனில் நாம் அவருடைய சாயலில் படைக்கப்பட்டோம், மேலும் அந்த "சக்திகளை" "வளர்த்துக்கொள்ள நாம் மனமார உழைக்க வேண்டும்."

மனிதனுடைய உயர்ந்த இயல்பின், அல்லது மனத்தின், பகுதிகளாக இருக்கும் சக்திகள் தீர்ப்பாற்றல், நினைவாற்றல், மனச்சாட்சி, மேலும் குறிப்பாக சித்தம் ஆகும்.

"அநேகர், 'நான் எவ்வாறு என்னை தேவனுக்கு ப்மு மு மையாக ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும?' என்று விசாரிக்கின்றனர். நீங்கள் உங்களை அவருக்குக் கொடுக்கவிருப்புகிறீர்கள்; ஆனால் நீங்கள் ஒழுக்கவல்லமையின்பலவீனமாயிருக்கிறீர்கள், சந்தேகத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருக்கிறீர்கள், பாவமுள்ள உங்கள் வாழ்க்கையின் பழக்கங்களால் ஆளப்படுகிறீர்கள். உங்கள் வாக்குறுதிகளும் தீர்மானங்களும் மணற்கயிறுகளைப்போன்றவை. உங்கள் சிந்தனைகளையும், உந்துதல்களையும், பாசங்களையும் நீங்கள் கட்டுப்படுத்தமுடியவில்லை. நீங்கள் மீறியவாக்குறுதிகளும், உறுதிமொழிகளும் பற்றிய அறிவு, உங்கள் சொந்த நேர்மையின் மீதான உங்கள் நம்பிக்கையைத் தளரச்செய்கிறது; மேலும் தேவன் உங்களை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது என்று நீங்கள் உணரச்செய்கிறது; ஆனால் நீங்கள் நிராசைப்படவேண்டியதில்லை. நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது, சித்தத்தின் உண்மையான வல்லமையே. இதுவே மனிதனுடைய இயல்பில் ஆளும் சக்தி, அதாவது முடிவுசெய்சக்தி, அல்லது தேர்வுசெய்யும் சக்தி. எல்லாம் சித்தத்தின் சரியான செயலின்மேல் சார்ந்திருக்கிறது. தேர்வுசெய்யும் சக்தியை தேவன் மனிதருக்குக் கொடுத்துள்ளார்; அதைச் செயல்படுத்துவது அவர்களுடைய பொறுப்பு. நீங்கள் உங்கள் இரு தயத்தை மாற்றமுடியாது; அதன் பாசங்களை நீங்களாகவே தேவனுக்குக் கொடுக்கவும் முடியாது; ஆனால் அவருக்குச் சேவை செய்ய நீங்கள் தேர்ந்தெடுக்கமுடியும். உங்கள் சித்தத்தை அவருக்குக் கொடுக்கமுடியும்; அப்பொழுது அவர்தமது நல்விருப்பத்தின்படி விரும்பவும் செயல்படவும் உங்களுக்கு எகிரியை செய்வார். இவ்வாறு உங்கள் முழு இயல்பும்கிறிஸ்துவின்கூடியின்கட்டுப்பாட்டுக்குள்

கொண்டு வரப்படு ம்; உங்கள் பாசங்கள் அவர்மேல் கு வி க்கப்படு ம், உங்கள் சி ந்தனைகள் அவரோடு இசைவாயி ரு க்கு ம்.

“நன்மைக்கும் பரிசுத்தத்திற்கும் ஏங்குதல்கள் அவை எட்டும் வரையிலே சரியானவையே; ஆனால் நீங்கள் இங்கேயே நின்றுவிட்டால், அவை எதற்கும் பயனளிக்காது. பலர் கிறிஸ்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நம்பிக்கையுடனும் விருப்பத்துடனும் இருப்பினும், இழந்துபோவார்கள். அவர்கள் தங்கள் சித்தத்தை தேவனுக்குச் சமர்ப்பிக்கும் நிலைக்கு வருவதில்லை. அவர்கள் இப்போதே கிறிஸ்தவர்களாக இருப்பதைத் தேர்ந்தெடுக்கவில்லை.

“சித்தத்தைச் சரியான முறையில் செயல்படுத்துவதன்மூலம், உங்கள் வாழ்க்கையில் முழுமையான ஒரு மாற்றம் உண்டாக்கப்படலாம். உங்கள் சித்தத்தை கிறிஸ்துவுக்குப் ஒப்புக்கொடுக்குவதன் மூலம், எல்லா அதிபதித்துவங்களுக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் மேலான வல்லமையோடு நீங்கள் இணைகிறீர்கள். உங்களை நிலைத்தவர்களாகத் தாங்கிக் கொள்ள மேலிருந்து உங்களுக்கு வலிமை இருக்கும்; இவ்வாறு தேவனுக்கான இடையறாத ஒப்புக்கொடுத்தலின் மூலம், நீங்கள் புதிய வாழ்க்கையை—விசுவாசத்தின் வாழ்க்கையையே—வாழ வல்லவர்களாக்கப்படுவீர்கள்.” Steps to Christ, 47, 48.

மனிதனுடைய இயல்பில் சித்தத்தின் வல்லமை என்பது “ஆளும் அதிகாரம்” ஆகும்; மேலும், அந்த ஆளுநர், “எல்லா ஆதிக்கங்களுக்கும் அதிகாரங்களுக்கும் மேலான வல்லமையுடன்” இணைக்கப்பட்டுள்ள மனித ஆலயத்தின் அந்தப் பிரிவில் அமைந்திருக்கிறார். மனித ஆலயத்தில் தெய்வீகத்திற்கும் மனிதத்திற்கும் இடையிலான ஐக்கியம் நிகழும் இடமே ஆத்துமாவின் கோட்டையாகும். ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் ஒரு கோட்டை உண்டு; அது கிறிஸ்துவினாலோ, அல்லது கிறிஸ்துவின் பரம எதிரியினாலோ ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

“கி றி ஸ்து ஆன்மாவி ன் கோட்டையைத் தம் வசமாக எடு த்து க்கொள்ளு ம்போது , மனிதப் பி ரதி நிதி அவரோடு ஒன்றாகி , கி றி ஸ்து வோடு ஒன்றாயி ரு ந்து , தன் ஐக்கி யத்தை நிலைநிறு த்தி , அவரை இரு தயத்தி ல் சி ங்காசனமேரச் செய்து , அவரு டைய கட்டளைகளு க்கு க்கீ ழ்ப்படி கி றவன், து ன்மார்க்கனின் கண்ணிகளிலி ரு ந்து பாது காப்பாக இரு க்கி றான். கி றி ஸ்து வோடு ஐக்கி யமானவனாய், அவன் கி றி ஸ்து வி ன்கி ரு பைப்பண்பு களைத் தன்னகத்தே சேர்த்து க்கொண்டு , ஆத்து மாக்களை அவரிடத்தி ல் வெல்லு ம்பணியி ல் பலத்தையு ம் செயல்தி றனையு ம் வல்லமையையு ம் கர்த்தரு க்காக அர்ப்பணிக்கி றான். இரட்சகரோடு ஒத்து ழைப்பதி னால், தேவன் கி ரியையாற்று ம்கரு வி யாக அவன் ஆகி றான். பி ன்னர் சாத்தான் வந்து , ஆன்மாவைத் தன் வசப்படு த்தமு யலு ம்போது , ஆயு தம் பூ ண்ட வல்லவனைவி டக்கி றி ஸ்து அவனை வலி மையு ள்ளவனாக்கி யி ரு க்கி றார் என்பதை அவன் காண்கி றான்.”

Review and Herald, December 12, 1899.

ஆத்துமாவின் அரண் என்பது மனிதனுடைய இருதயமும் மனமும் ஆகும். புதிய உடன்படிக்கையின் வாக்குத்தத்தம், விசுவாசிக்கிறவருக்காக மூன்று முதன்மையான வாக்குத்தத்தங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அவனுக்கு வாசம்பண்ணுவதற்கான ஒரு தேசம் இருக்கும் என்று வாக்குத்தத்தம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது; அது ஆதாம் மற்றும் ஏவாளுக்கு ஏதேன் தோட்டமாக இருந்ததுபோல, அது மாறாகப் பழைய இஸ்ரவேலோடு அவர் செய்த உடன்படிக்கைக்குரிய வாக்குக்கொடுக்கப்பட்ட தேசத்தைச் சுட்டிக்காட்டியது; அது மாறாக ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலுக்கான மகிமையான ஆவிக்குரிய தேசத்தைச் சுட்டிக்காட்டியது; இம்மூன்றும் அவர் ஜெயங்கொண்டதுபோல் ஜெயங்கொள்கிறவர்களுக்காகப் புதிதாக்கப்பட்ட பூமியின் வாக்குத்தத்தத்திற்குச் சாட்சி அளிக்கின்றன, வரியின் மேலே வரி போல.

ஆதாமும் ஏவாளும் பாவஞ்செய்தபோது, அவர்கள் ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்து "ஏழு காலங்களுக்கு" "சிதறடிக்கப்பட்டார்கள்"; அந்த ஏழு ஆயிரமாண்டுகளுக்குப் பிறகே பூமி புதிதாக்கப்படுகிறது, மேலும் ஏதேன் தோட்டம் மீளப் புனருத்தாபிக்கப்படுகிறது. "ஏழு காலங்களுக்கு" பண்டைய இஸ்ரவேல் சிதறடிக்கப்பட்டது, ஆதாமும் ஏவாளும் சிதறடிக்கப்பட்டதின் முன்மாதிரியாக இருந்தது. உடன்படிக்கை வாசம்பண்ணுவதற்கான ஒரு தேசத்தை வாக்குறுதியாக அளிக்கிறது; அது மீளப் புனருத்தாபிக்கப்பட்ட ஏதேனின் வாக்குறுதியே ஆகும். பரிசுத்தஸ்தலமும் சேனையும் மிதித்தழிக்கப்படுதல், ஆதாமின் பாவத்தால் ஆரம்பமான மனிதக் குடும்பத்தினுள் பாவம் படிப்படியாக அதிகரித்துச் சென்றதைக் குறிக்கிறது.

உடன்படிக்கையின் மற்ற இரண்டு வாக்குத்தத்தங்கள் என்னவெனில், விசுவாசமுள்ளவர்கள் ஒரு புதிய சரீரத்தையும் ஒரு புதிய மனதையும், அதாவது கிறிஸ்துவின் மனதையே, பெறுவார்கள். சரீரம் மாம்சமாகும்; அது தாழ்ந்த இயல்பு; கிறிஸ்துவுடன் அதன் தொடர்பில் அது சபையாகும். மனம் உயர்ந்த இயல்பாகும்; சகோதரி வைட் அதை "ஆத்துமாவின் கோட்டை" என்று அடையாளப்படுத்துகிறார். நற்செய்தியின் கோரிக்கைகளை நாம் ஏற்று, நாம் நீதிமான்களாக்கப்படுகிற அந்தக் கணத்திலேயே கிறிஸ்துவின் மனதை நாம் பெறுகிறோம் என்று பவுல் தெளிவாகப் போதிக்கிறார். மேலும், இரண்டாம் வருகை வரும்வரை நாம் புதியதும் மகிமைப்படுத்தப்பட்டதுமான சரீரத்தைப் பெறமாட்டோம் என்றும் அவர் போதிக்கிறார்.

இதோ, ஒரு இரகசி யத்தை உங்களுக்குக் காண்பிக்கிறேன்: நாம் அனைவரும் நித்திரையடையமாட்டோம்; ஆனால் நாம் அனைவரும் மாற்றப்படுவோம்; ஒரு கணத்தில்தான், கண் இமைக்கும்கூட நேரத்தில்தான், கடைசி எக்காளத்தில்தான் அது நடைபெறும்; ஏனெனில் எக்காளம் முழங்கும், அப்பொழுது மரித்தோர் அழிவில்லாதவர்களாக எழுப்பப்படுவார்கள்;

நாமு ம் மாற்றப்படு வோம். ஏனெனில் இந்த அழி வு க்கு ட்பட்டது அழி வி ல்லாமையைத் தரித்து க்கொள்ள வேண்டு ம்; இந்த மரணத்து க்கு ட்பட்டது அமரத்து வத்தைத் தரித்து க்கொள்ள வேண்டு ம். ஆகையால், இந்த அழி வு க்கு ட்பட்டது அழி வி ல்லாமையைத் தரித்து க்கொண்டு ம், இந்த மரணத்து க்கு ட்பட்டது அமரத்து வத்தைத் தரித்து க்கொண்டு ம் இரு க்கு ம்போது , "மரணம் ஜெயத்தி ல் வி ழு ங்கப்பட்டது " என்று எழு தப்பட்டு ள்ள வசனம் நிறைவேறு ம். ஓ மரணமே, உன் கொடு க்கு எங்கே? ஓ பாதாளமே, உன் ஜெயம் எங்கே? மரணத்தி ன் கொடு க்கு பாவம்; பாவத்தி ன் வல்லமை நியாயப்பி ரமாணம். 1 கொரிந்தி யர் 15:51-56.

யோவான் கூறுவதன்படி, இப்படிப்பட்ட பொய்மையான போதனைகளை நம்புகிறவர்களை எதிர்கிறிஸ்து என அடையாளப்படுத்தும் ஒரு கோட்பாடு, ஆதாமின் பாவத்திலிருந்து மனிதகுலத்தைத் தாக்கத் தொடங்கிய பாவத்தின் விளைவுகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருந்த ஒரு சரீரத்தை கிறிஸ்து ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று வாதிடுகிறது.

மாம்சத்தில் வந்திருக்கிற இயேசு கிறிஸ்துவை ஒப்புக்கொள்ளாத ஒவ்வொரு ஆவியும் தேவனுடையதல்ல; இதுவே அந்திக் கிறிஸ்துவின் ஆவி ஆகும்; அது வருமென்று நீங்கள் கேட்டிருக்கிறீர்கள்; இப்பொழுதே அது உலகத்தில் இருக்கிறது. 1 யோவான் 4:3.

"களங்கமற்ற கருவுறுதல்" என்பதைப் போதிக்கும் பாபிலோனின் (எதிர்கிறிஸ்துவின்) திராட்சரசம், இயேசுவின் பிறப்பு தெய்வீகமான கருவுறுதலின் (பரிசுத்த ஆவி) அடிப்படையிலும், பூரணமான மனுஷத்துவத்தின் (மரியா) அடிப்படையிலும் அமையும்படியாக, மரியா பாவத்திற்கு முன்பிருந்த ஆதாமும் ஏவாளும் போலப் பரிபூரணமாக்கப்பட்டார் என்று உரிமைகோருகிறது. "களங்கமற்ற கருவுறுதல்" எனும் பொய்யான கோட்பாடு, இயேசு எப்போது மரியாவின் கர்ப்பத்தில் கருவுற்றார் என்பதைப் பற்றிப் பேசுவதில்லை; மாறாக, மரியா எவ்வாறு ஆதாமும் ஏவாளும் உடையிருந்த பரிபூரணத்துடன் கருவுற்றார் என்பதையே பற்றிக் கூறுகிறது. மனிதனை மீட்டருவதற்காக கிறிஸ்து வந்தபோது தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்ட மாம்சம், மரபுரிமையின் விளைவுகளை உட்கொண்டிருக்காத பாவமற்ற மாம்சமாக இருந்தது என்று கூறுவது எதிர்கிறிஸ்துவின் போதனையாகும்.

ஏனெனில் அநேக வஞ்சகர்கள் உலகத்திற்குள் வந்திருக்கிறார்கள்; அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்து மாம்சத்தில் வந்தார் என்று அறிக்கையிடாதவர்கள். இவனே வஞ்சகனும் கிறிஸ்துவிரோதியும் ஆவான். 2 யோவான் 1:7.

கி றி ஸ்து உயி ர்த்தெழு ந்தபோது , அவர் அப்பொழு து மகி மைப்படு சரீரம் உடையவராக இரு ந்தார் என்பதைத் தெய்வீ கப் பி ரேரித்து ரை கவனமாகச் ச ட்டி க்காட்டு கி றது . அவரு டைய உயி ர்த்தெழு தல், இரண்ட வரு கையி ல் நீதி மான்கள் உயி ர்த்தெழு வதைக் கு றி க்கி றது ; அங்கே

புதிதாய் சரீரம் எனும் உடன்படிக்கையின் வாக்குத்தத்தத்தைப் பெறுகிறேன்

“கிறிஸ்து தமது பிதாவின் சிங்காசனத்திற்கேறிச் செல்ல வேண்டிய நேரம் வந்திருந்தது. தெய்வீக வெற்றியாளராகிய அவர், வெற்றியின் அடையாளங்களைக் கொண்டு பரலோக மன்றங்களுக்குத் திரும்பப் போகிறவராயிருந்தார். தமது மரணத்திற்கு முன்பாக அவர் தமது பிதாவினிடத்தில், ‘நீர் எனக்குச் செய்யக் கொடுத்த கிரியையை நான் முடித்தேன்’ என்று அறிவித்திருந்தார். யோவான் 17:4. தமது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பின்பு, தாம் உயிர்த்தெழுந்தும் மகிமைப்படுத்தப்பட்டும் உள்ள சரீரத்தில் இருப்பவரென்பதற்கு தமது சீஷர்கள் பழகிப்பரிச்சயமடையும்படியாக, அவர் சில காலம் பூமியிலே தங்கியிருந்தார். இப்போது அவர் பிரிவை மேற்கொள்ள ஆயத்தமாக இருந்தார். தாம் ஜீவனுள்ள இரட்சகர் என்பதன் உண்மையை அவர் உறுதிப்படுத்தியிருந்தார். இனி அவருடைய சீஷர்கள் அவரை கல்லறையோடு தொடர்புபடுத்த வேண்டியதில்லை. அவரைப் பரலோகப் பிரபஞ்சத்தின் முன்பாக மகிமைப்படுத்தப்பட்டவராக அவர்கள் எண்ணக்கூடியதாக இருந்தது.” The Desire of Ages, 829.

வசிப்பதற்கான ஒரு தேசத்தைப் பற்றிய உடன்படிக்கையின் வாக்குறுதி, ஏதேன் மீளப்பெற்று, முதல் ஆதாமின் மனிதகுலத்தின் “ஏழு காலங்கள்” (ஏழாயிரம் ஆண்டுகள்) என்ற சிதறிப்போக்கு நிறைவுறும் போது, புதிதாக்கப்பட்ட பூமியில் நிறைவேறுகிறது. புதியதும் மகிமைப்படுத்தப்பட்டதுமான உடலைப் பற்றிய உடன்படிக்கையின் வாக்குறுதி, இரண்டாம் வருகையின் போது, கண் இமைக்கும் நேரத்தில் அளிக்கப்படுகிறது.

“பெத்லேகேமின் வரலாறு தீராத கருப்பொருளாகும். அதில் ‘தேவனுடைய ஞானத்தினது மூலம் அறிவினது மூலம் ஐசு வரியங்களின் ஆழம்’ மறைந்திருக்கிறது. ரோமர் 11:33. பரலோக சிங்காசனத்தைத் தொட்டிலுக்காகவும், ஆராதனை செய்கிறது தர்களின் உடனிருப்பை மாட்டுத்தொழுவினமிருக்கங்களுக்காகவும் மாற்றிக்கொண்ட இரட்சகரின் தியாகத்தை நாம் வியப்புடன் நோக்குகிறோம். மனித அகந்தையும்கூடியபோது மானமனோபாவமும் அவருடைய சந்நிதியில் கண்டிக்கப்படுகின்றன. எனினும் இது அவருடைய அதிசயமான தாழ்மையாக்கத்தின் ஆரம்பம் மட்டுமே ஆகும். ஏதேன் தோட்டத்தில் ஆதாம் தனக்குற்றமற்ற நிலையிலே நின்றிருந்த காலத்தில்கூட, தேவகுமாரன் மனுஷ பாவத்தை ஏற்றுக்கொள்வது அளவற்ற இழிவாக்கமாக இருந்திருக்கும். ஆனால் நான்கு ஆயிரம் ஆண்டு கால பாவத்தினால் மனிதகுலம் பலவீனப்படுத்தப்பட்டிருந்தபோது இயேசு மனுஷத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். ஆதாமின் ஒவ்வொரு பிள்ளையும் போலவே, மரபுரிமை என்னும் மகத்தான சட்டத்தின் செயல்பாட்டினால் உண்டான விளைவுகளை அவரும் ஏற்றுக்கொண்டார். அந்த விளைவுகள் எவ்வாறிருந்தன என்பது அவருடைய பூமியிலுள்ள முன்னோர்களின் வரலாற்றில் காட்டப்பட்டுள்ளது. எங்கள் துக்கங்களையும் சோதனைகளையும்

பகி ர்ந்து கொள்ளவு ம், பாவமற்ற வாழ்க்கைக்கான மு ன்மாதிரியை எங்களு க்கு க் கொடு க்கவு ம், அத்தகைய மரபு ரிமையோடே அவர் வந்தார்." The Desire of Ages, 48.

ஒரு மனிதன் சுவிசேஷத்தின் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றும் போது, அப்போதே அவன் ஒரு புதிய மனதை, அதாவது கிறிஸ்துவின் மனதையே, பெறுகிறான்; ஆனால் உடல், அல்லது பவுல் அதனை "மாம்சம்" என்றும் அழைப்பதுபோல், இரண்டாம் வருகையின் போது மாற்றப்படுகிறது. உணர்வுகளால் ஆன கீழ்த்தரமான இயல்பு மனந்திரும்புதலின் வேளையில் அகற்றப்படுவதில்லை. நெறிச்சார்ந்த குணத்தின் ஒரு பகுதியாகிய அந்த உணர்வுகள், இரண்டாம் வருகை வரையிலும் நிலைத்திருக்கின்றன. அந்த உணர்வுகள் ஹார்மோன் அமைப்புடன் தொடர்புடைய உணர்ச்சி அமைப்பைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அவை நரம்பு அமைப்புடன் தொடர்புடைய புலன்களையும் குறிக்கின்றன. மனிதனின் கீழ்த்தரமான இயல்பில் உணர்வுகளாகக் கருதப்படும் எல்லா கூறுகளும் இரண்டு அடிப்படை வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன. ஒரு வகையான உணர்வுகள் நாம் நம்முடைய முன்னோர்களிடமிருந்து சுதந்தரித்துப் பெற்ற போக்குகளாகும்; மற்ற வகையான உணர்வுகள், நம்முடைய சொந்தத் தேர்வுகளால் நாம் வளர்த்தெடுத்த போக்குகளாகும்.

சில பரம்பரையாகப் பெறப்பட்ட மனப்போக்குகள் மனித இயல்பின் வடிவமைப்பின் ஒரு பகுதியாகவே இருக்கின்றன; மேலும், பரம்பரையாகப் பெறப்படும் சில வகை மனப்போக்குகள் தீமையைச் செய்வதற்கானவையாக உள்ளன. வளர்க்கப்பட்ட உணர்வுகளின் வகைகள் என்பது நம்முடைய சொந்தத் தேர்வுகளால் நாம் நிலைநிறுத்துகிறவைகளாகும்; பரம்பரையாகப் பெறப்பட்ட மனப்போக்குகள் "மரபுரிமையின் மகத்தான நியமம்" மூலம் கடத்தப்படுகின்றன.

இயேசு, "நான்கு ஆயிரம் ஆண்டுகாலப் பாவத்தினால் மனித இனம் பலவீனப்படுத்தப்பட்டிருந்தபோது மனிதத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். ஆதாமின் ஒவ்வொரு பிள்ளையின்போலவே, மரபுரிமையின் மகத்தான சட்டம் செயல்பட்டதின் விளைவுகளை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். அவ்விளைவுகள் என்னவாயிருந்தன என்பது அவருடைய பூமியிலிருந்த முன்னோர்களின் வரலாற்றில் காணப்படுகிறது. நம்முடைய துக்கங்களையும் சோதனைகளையும் பகிர்ந்து கொள்ளவும், பாவமற்ற வாழ்க்கையின் முன்மாதிரியை நமக்குக் கொடுக்கவும், இத்தகைய மரபுரிமையுடன் அவர் வந்தார்." மரபுரிமையின் மகத்தான சட்டம் நான்கு ஆயிரம் ஆண்டுகள் செயல்பட்டதின் விளைவுகளோடும், இயேசு தமது சித்தத்தின் செயலாக்கத்தின் மூலம் அந்தப் போக்குகளையெல்லாம் எப்போதும் அடக்கத்தில் வைத்திருந்தார்; பாவமுள்ள எந்த உணர்வுகளையும் வளர்ப்பதில் அவர் ஒருபோதும், ஒருமுறையாவது கூட, பங்குகொள்ளவில்லை.

ஆதாமு ம் ஏவாளு ம் பாவம் செய்யு மு ன் அவர்கள்
பி ரதி நிதி த்து வப்படு த்தி யபடி , மனிதகு லம் நான்காயி ரம் ஆண்டு க
வீ ழ்ச்சி யால் அனு பவி த்த பலவீ னப்படு த்தப்பட்ட நிலையி ன் வி ளைவு
ஏற்று க்கொள்ளாமல், இயேசு ஒரு மனித உடலை ஏற்று க்கொண்டி ரு ந்தால்,
தேவனு டைய ஒவ்வொரு பி ள்ளையு ம் எவ்வாறு ஜெயங்கொள்ள மு டி யு
என்பதற்கான ஒரு மு ன்மதி ரியை அவர் வழங்கி யி ரு க்கமாட்டார்.

இந்த ஆய்வை அடுத்த கட்டுரையில் தொடர்வோம்.

“கிறிஸ்துவுக்கும் சாத்தானுக்கும் இடையேயுள்ள இந்த மோதல்
தங்களுடைய சொந்த வாழ்க்கையுடன் எந்தச் சிறப்பான தொடர்பும்
இல்லாததாக அநேகர் கருதுகின்றனர்; ஆகையால் அது அவர்களுக்கு
மிகக் குறைந்த ஆர்வம்தான் தருகிறது. ஆனால் ஒவ்வொரு மனித
இருதயத்தின் எல்லைக்குள் இந்தப் போராட்டம் மீண்டும் மீண்டும்
நிகழ்கிறது. தேவனுடைய சேவைக்காகத் தீமையின் அணியிலிருந்து
விலகுகிற ஒருவனும் சாத்தானின் தாக்குதல்களை எதிர்கொள்ளாமல்
இருப்பதில்லை. கிறிஸ்து எதிர்த்துநின்ற அந்தக் கவர்ச்சிகள், நாம்
எதிர்த்து நிற்பதற்கு மிகவும் கடினமாகக் காண்கிற கவர்ச்சிகளே.
அவருடைய குணம் எங்களுடையதைவிட எவ்வளவோ
உயர்ந்ததாயிருந்ததினால், அவை அவர்மேல் அதற்கேற்ப இன்னும்
அதிகமான வல்லமையுடன் ஏவப்பட்டன. உலகத்தின் பாவங்களின்
பயங்கரமான பாரம் அவர்மேல் இருந்தபோதிலும், கிறிஸ்து பசியாசை
குறித்து, உலகப்பற்று குறித்து, மேலும் துணிகர அகந்தைக்குத்
தூண்டும் வெளிக்காட்டும் ஆசை குறித்து ஏற்பட்ட சோதனையில்
நிலைத்தார். இவையே ஆதாமையும் ஏவாளையும் வென்ற
சோதனைகள்; இவையே நம்மையும் இலகுவாக வென்று விடுகின்றன.”

“தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணம் அநியாயமானது என்றும், அதற்கு
கீழ்ப்படிய இயலாது என்றும் நிரூபணமாக ஆதாமின் பாவத்தைச்
சாத்தான் சுட்டிக்காட்டியிருந்தான். நமது மனித இயல்பில், கிறிஸ்து
ஆதாமின் தோல்விக்குப் பரிகாரம் செய்ய வேண்டியிருந்தது. ஆனால்
ஆதாம் சோதிப்பவனால் தாக்கப்பட்டபோது, பாவத்தின் விளைவுகளில்
எதுவும் அவன்மேல் இருக்கவில்லை. அவர் பூரணமான
மனிதத்துவத்தின் வலிமையில் நிலைத்து நின்றார்; மனமும் உடலும்
முழு வீரியத்தைக் கொண்டிருந்தார். அவர் ஏதேன் தோட்டத்தின்
மகிமைகளால் சூழப்பட்டிருந்தார்; மேலும், பரலோக ஜீவராசிகளுடன்
அன்றாடச் சம்பந்தத்தில் இருந்தார். ஆனால் இயேசு சாத்தானுடன்
மோதுவதற்காக வனாந்தரத்திற்குள் சென்றபோது இவ்வாறு
இருக்கவில்லை. நான்காயிரம் ஆண்டுகளாக மனிதகுலம் உடல்
வலிமையிலும், மனத்திறனிலும், ஒழுக்க மதிப்பிலும் சுருங்கிக்
கொண்டே வந்தது; மேலும் கிறிஸ்து வீழ்ச்சியுற்ற மனிதகுலத்தின்
பலவீனங்களைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டார். இவ்வாறே மட்டுமே
மனிதனை அவனுடைய இழிவின் அதிநீச்சலான ஆழங்களிலிருந்து
அவர் மீட்க முடிந்தது.

“கிறிஸ்து சோதனையால் ஜெயி க்கப்படு வது இயலாதது என்று அநேக
கூறுகின்றனர். அப்படியானால், அவர் ஆதாமின் நிலையிலு
வைக்கப்பட்டிருக்கமுடியாது; ஆதாம் பெறத்தவறிய ஜெயத்தை அவர்
பெற்றிருக்கவும்கூடியாது. கிறிஸ்துவுக்கிருந்ததைக்காட்டி
எங்களுக்குச்சிறிதளவிடலாவது அதிசயமான போராட்டம்
இருந்தால், அவர் எங்களுக்கு உதவி செய்ய வல்லவராக
இருக்கமாட்டார். ஆனால் எங்கள் இரட்சகர் மனிதத்தன்மையை,
அதனுடன் சம்பந்தப்பட்ட எல்லா பலவீனங்களுடன்
ஏற்றுக்கொண்டார். சோதனைக்கு இணங்கி விடும்கொத்தி யத்து டனான
மனித இயல்பை அவர் ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் சகித்திராத எதையும்க
நாங்கள் சகிக்கவேண்டியதில்லலை.”

“கிறிஸ்துவினிடத்திலும், ஏதேன் தோட்டத்திலிருந்த அந்தப் பரிசுத்த
இருவரிடத்தில் இருந்ததுபோலவே, பசியின்பமே முதல் மகா
சோதனையின் அடித்தளமாக இருந்தது. அழிவு துவங்கிய இடத்திலேயே,
நமது மீட்சியின் கிரியையும் துவங்க வேண்டும். பசியின்பத்துக்கு
இடங்கொடுத்ததினால் ஆதாம் விழுந்ததுபோல, பசியின்பத்தை
மறுத்ததினாலே கிறிஸ்து ஜெயிக்க வேண்டும். ‘அவர் நாற்பது பகலும்
நாற்பது இரவும் உபவாசமாயிருந்தபின்பு, அவருக்குப் பசி
உண்டாயிற்று. அப்பொழுது சோதிக்கிறவன் அவரிடத்தில் வந்து: நீர்
தேவனுடைய குமாரனேயானால், இந்தக் கற்கள் அப்பங்களாகும்படி
சொல்லும் என்றான். அதற்கு அவர் பிரதியுத்தரமாக: மனுஷன்
அப்பத்தினாலே மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய வாயிலிருந்து புறப்படும்
ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் பிழைப்பான் என்று எழுதியிருக்கிறது
என்றார்.’

“ஆதாமின் காலத்திலிருந்து கிறிஸ்துவின் காலம் வரையிலும்,
சுயஇன்பத்தில் மூழ்கியிருத்தல் ஆசைகளுக்கும் உந்துதல்களுக்கும்
இருந்த வல்லமையை அதிகரித்தது; அவை ஏறக்குறைய
வரையறையற்ற கட்டுப்பாட்டைப் பெற்றிருக்கும் அளவுக்குச் சென்றன.
இதனால் மனிதர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவும்
நோயுற்றவர்களாகவும் ஆகிவிட்டனர்; தாங்களாகவே அதை வெல்லுதல்
அவர்களுக்கு இயலாததாக இருந்தது. மனிதனுக்காக, கிறிஸ்து மிகக்
கடுமையான சோதனையைச் சகித்துத் தாங்கி வெற்றி கொண்டார்.
நம்முடைய நலனுக்காக, பசியையோ மரணத்தையோ விட
வலிமையான சுயக்கட்டுப்பாட்டை அவர் கடைப்பிடித்தார். இந்த முதல்
வெற்றிக்குள், இருளின் வல்லமைகளுடனான நம்முடைய எல்லா
போராட்டங்களிலும் உட்புகும் பிற முக்கியப் பிரச்சினைகளும்
அடங்கியிருந்தன.” The Desire of Ages, 117.